

K OTÁZCE POUŽÍVÁNÍ RYCHLÝCH SKUPIN ZA SOUČASNÝCH PODMÍNEK VEDENÍ OPERACÍ

Plukovník Bohumil Janda

V třetím čísle Vojenské mysli 1955 vyzval generál-poručík Jaroslav Dočkal v článku »K otázkám vedení útočného boje proti nepříteli vedoucím boj na zdrženou za použití atomových zbraní« čtenáře, aby přemýšleli o tom, kdy bude v nových podmínkách používáno armádní rychlé skupiny a kdy ne.

Tato otázka je v poslední době živě diskutována. Vyskytuje se mnoho názorů na význam a použití armádní a frontové rychlé skupiny. Jedni jsou pro používání frontových rychlých skupin a předvídají »soumrak« armádních rychlých skupin. Druzí tvrdí, že použití armádní rychlé skupiny je i dnes možné ve všech případech.

Nejnovější zkušenosti Sovětské armády ukazují, že tyto názory nejsou správné.

Důležitost frontové rychlé skupiny je bezesporu plně zdůvodněna. Dnešní strategické operace prováděné několika fronty nebo skupinami frontů soustřeďují na směrech hlavních úderů masu vojsk několika armád. Je tedy nutné na tomto směru pro rozvinutí úspěchu postavit mohutnou pohyblivou a údernou sílu, celistvou a kompaktní. Touto silou je mechanisovaná armáda použita jako frontová rychlá skupina. Použití jednotlivých armádních rychlých skupin u každé armády by mělo v takovém případě za následek roztržistěnost jejich úsilí. Nebylo by mohutné úderné síly pod jednotným velením, kterou představuje mechanisovaná armáda.

Mechanisovaná armáda může provádět rozhodnější manévry na větší šířce a na větší hloubku než samostatné armádní rychlé skupiny. V některých případech bude nutno při budoucích mohutných operacích vytvořit ve frontu i několik frontových rychlých skupin, zejména u frontů na hlavních strategických směrech.

Avšak mimořádná důležitost frontové rychlé skupiny nikterak neznamena, že můžeme považovat použití armádní rychlé skupiny za přezítou formu rozvíjení úspěchu v hloubce nepřátelské obrany.

Jsou některé případy, kdy najde armádní rychlá skupina plné uplatnění, a to

1. útočí-li armáda v sestavě vojsk frontu na samostatném směru, i když na směru hlavního úderu frontu působí frontová rychlá skupina;

2. je-li armádě útočící na směru hlavního úderu frontu dán úkol obkličít uskupení nepřítele spolu s vojsky sousedního frontu, i když na směru hlavního úderu frontu působí ještě frontová rychlá skupina;

3. je-li útočná operace frontu vedena v terénu, který nedává možnost plně rozvinout mechanisovanou armádu — frontovou rychlou skupinu (v horách, v močalovitém a jezernatém terénu a p.);

4. nejsou-li ve střeleckých sborech armády mechanisované divise, které by zabezpečily rozhodné rozvíjení úspěchu v hloubce nepřátelské obrany.

Při tomto zhodnocení podmínek použití rychlých skupin vyvstává nám důležitá otázka: Jak cvičit a připravovat rychlé skupiny v naší lidové armádě?

Organizační struktura naší armády (t. j. organizační včlenění mechanisovaných divísi do našich střeleckých sborů), vhodný ráz terénu pro použití rychlých vojsk ve střední a západní Evropě, jakož i nutnost plnění rozhodných úkolů naší armádou v duchu zásad sovětské vojenské vědy ukazují nezbytnost, abychom i my začali připravovat a cvičit tak důležitý celek, jako je frontová rychlá skupina. Přitom ovšem nelze zanedbávat výcvik rychlých skupin armádních.

Frontová rychlá skupina

Frontová rychlá skupina musí být mohutný úderný a palebný celek sjednocený pod jednotným velením. Zkušenosti posledních let ukazují, že těmto podmínkám nejlépe vyhovuje mechanisovaná armáda, která je dalším stupněm vývoje tankových armád známých z Veliké vlastenecké války.

Tankových armád bylo ve Veliké vlastenecké válce používáno k rozmanitým úkolům.

Spolu s vševojskovými armádami dovršovaly průlom taktické hloubky nepřátelské obrany, prudce se odtrhovaly od hlavních sil útočících frontů, směle pronikaly do týlu nepřítele, uskutečňovaly obklíčení nepřátelských uskupení a dále vycházely na vnější frontu obklíčení nebo se účastnily ničení obklíčeného nepřítele. Jsou to na příklad operace korsuň-ševčenkovská, stalingradská, východopruská a j.

V součinnosti s vševojskovými armádami prováděly tankové armády hluboké údery do operační hloubky nepřátelské obrany, dobývaly velkých operačních objektů s cílem nedat nepříteli možnost organisovat novou obranu v hloubce. Tak tomu bylo při zničení Němců na pravobřežní Ukrajině na vzdálenost 400 až 500 km, v operaci jasko-kišiněvské, viselsko-oderské a j.

Organizační změny a rozvoj bojové techniky v poválečné době (atomové zbraně, veliký počet tanků a samohybných děl, dělostřelectva, letectva, ženijní techniky a j.) dávají možnost vojskům frontu už v prvním dnu operace dobýt čar a objektů pásma sborových záloh nepřítele, začít boj s nepřátelskými operačními zálohami a tak uvolnit mechanisovanou armádu od plnění úkolu dovršení průlomu taktické hloubky obrany a vytvořit podmínky pro její využití k rozvinutí taktického úspěchu v operační.

Při rozvíjení taktického úspěchu v operační ničí mechanisovaná armáda po částech přicházející nepřátelské zálohy, zamezuje jejich soustředění a zaujetí obrany, desorganisuje velení a práci týlu nepřítele, dobývá důležitých objektů a udržuje je do příchodu hlavních sil frontu.

V dalším průběhu rozhodnou činností obklíčuje velká nepřátelská uskupení a rozvíjí úspěch do hloubky do dosažení cíle frontové operace.

V bojovém složení mechanisované armády je několik tankových a mechanisovaných svazků (na příklad dvě tankové a dvě mechanisované divise), armádní svazky a útvary (houfnicová dělostřelecká brigáda, ženijní brigáda, průzkumný pluk, letecký spojovací pluk) a další prostředky k zabezpečení operace. Rozkazem velitele frontu se mecha-

nisované armádě může přidávat jedna až dvě dělostřelecké brigády, ženijní brigáda, jedna až dvě protiletadlové dělostřelecké divise, jeden až dva pontonové pluky a jedna až dvě protitankové dělostřelecké brigády. Letectvo podporuje mechanisovanou armádu silami do jednoho stíhacího sboru a do jednoho bitevního leteckého sboru. Bombardovací letectvo se nepřiděluje, nýbrž působí ve prospěch mechanisované armády podle pokynů velitele frontu. Pro zabezpečení operace mechanisované armády může velitel frontu vyhradit až do pěti atomových pum.

Mechanisovaná armáda v operační sestavě frontu může působit zpravidla jako rychlá skupina — při průlomu připravené nepřátelské obrany, nebo útočit v prvním sledu frontu — při průlomu spěšně zaujaté nepřátelské obrany.

Zásady použití mechanisované armády jako rychlé skupiny frontu

Ve frontové útočné operaci provádí mechanisovaná armáda samostatnou armádní operaci, jejíž cíl v hloubce 300 až 400 km je zpravidla totožný s cílem frontové operace. Výjimkou bývá případ, kdy se mechanisovaná armáda po obklíčení nepřátelského uskupení zúčastní ničení obklíčeného nepřítele. V takovém případě bývá cílem první operace mechanisované armády zničení obklíčeného nepřítele. K dosažení cíle frontové operace provádí pak mechanisovaná armáda další armádní operaci.

K dosažení konečného cíle mechanisované armády je jí velitelem frontu určen bližší a další úkol.

Bližším úkolem mechanisované armády může být rozvinutí průlomu nepřátelské obrany po zasazení do průlomu a rozdrčení bližších nepřátelských záloh v součinnosti s mechanisovanými divisemi vševojskových armád, vyjití na cesty odchodu hlavního uskupení nepřítele a dokončení jeho obklíčení nebo vyjití na vnější frontu obklíčení.

Obyčejně bývá bližší úkol mechanisované armády totožný s cílem druhého období frontové útočné operace v hloubce 150 až 200 km.

Další úkol může zahrnovat rozvinutí útoku v operační hloubce nebo zničení obklíčeného nepřítele v součinnosti s vševojskovými armádami, rozdrčení hlavních nepřátelských záloh po částech, odražení velkých protiúderů, dobytí důležitých čar nebo předmostí spolu se vzdušným výsádkem a vytvoření podmínek pro novou frontovou operaci.

Řekl jsem, že úspěšné rozvinutí frontové operace po průlomu taktické hloubky nepřátelské obrany závisí především na mechanisované armádě. To vyžaduje rychlého zničení nepřátelských armádních záloh a záloh skupiny armád, dokud se jim nepodaří sjednotit úsilí. Proto musí být činnost mechanisované armády rozhodná, překvapivá a manévrová, musí udržovat nepřetržitou a pružnou součinnost s letectvem, se vzdušnými výsadky a s vševojskovými armádami.

Tempo mechanisované armády zvyšuje i tempo vševojskových armád.

Jestliže tankové armády ve Veliké vlastenecké válce mívaly v prvním období operace střední tempo 15, 20 a někdy až 30 km za den, nemůže být průměrné tempo dnešní mechanisované armády v prvních dvou obdobích menší než 40 až 50 km a v dalších obdobích 50 až 60 km, nejsou-li v hloubce zvlášť silné nepřátelské zálohy.

Vycházíme-li z tohoto tempa, vidíme, že při hloubce frontové operace 300 až 400 km může mechanisovaná armáda dosáhnout cíle operace o 3 až 4 dny dříve než vševojskové armády.

To znamená, že při dosažení cíle operace musí mechanisovaná armáda samostatně udržet dobytý terén a často provést i obrannou operaci.

V operační hloubce bojuje mechanisovaná armáda před vševojskovými armádami a provádí široký smělý manévr. Proto se mechanisované armádě neurčuje pásmo útoku, nýbrž jenom směr činnosti, aby se příliš nespoutávala její činnost.

Příprava útočné operace mechanisované armády

Příprava útočné operace mechanisované armády se skládá ze dvou částí:

z předběžné přípravy (do přijetí úkolu)

a z přímé přípravy (po přijetí úkolu).

V předběžné přípravě se provádí příprava bojové techniky, doplnění sil a prostředků, bojová a operační příprava, studium operačního směru, doplnění zásob.

Přímá příprava začíná okamžikem přijetí úkolu a zahrnuje obdobnou činnost velitele a štábu pro organizaci operace, jejího operačního, politického a materiálního zabezpečení, jako tomu je u vševojskové armády.

Příprava operace se provádí v prostoru soustředění (80 až 100 km od předního okraje) nebo ve vyčkávacím prostoru (30 až 40 km od předního okraje). Prostory soustředění nebo vyčkávací prostor pro mechanisovanou armádu o čtyřech divisích má mít asi 600 km².

Přípravu operace vzhledem k atomovým podmínkám je nutno zkrátit na 7 až 8 dní tím, že se zrychlí doplnění bojové techniky a provedení jejích oprav i podstatným zkrácením a zjednodušením bojové a operační dokumentace prováděné ponejvíce graficky.

Plánování operace se provádí po obdobích, jejichž obsah může být rozličný.

Bližší úkol mechanisované armády může být splněn v jednom nebo dvou obdobích, podle toho, na jak velkou hloubku se provádí obklíčení nepřítele a jak bude námi použito atomových zbraní. Není-li tato hloubka větší než 120 až 150 km a je-li plánováno použít ve prospěch mechanisované armády dostatečného množství atomových pum, může být bližší úkol mechanisované armády splněn v jednom období. Jeho obsahem může být

- přesun mechanisované armády z vyčkávacího prostoru na čaru zasazení do průlomu,
- zasazení do průlomu,
- zničení bližších nepřátelských záloh v součinnosti s vševojskovými armádami,
- dobytí pásma armádních záloh nepřítele a mezilehlých obranných čar z chodu,
- vyjití na čaru setkání a uzavření obklíčení nepřítele.

Provádí-li se obklíčení nepřítele na větší hloubku, může být bližší úkol splněn ve dvou obdobích. Obsahem druhého období v tom případě může být

- zničení nepřátelských záloh,

- průlom příčných postavení nebo mezilehlých obranných čar z chodu a uzavření vnitřní fronty obklíčení,
- přeskupení na vnější frontu obklíčení,
- vytvoření vnější fronty obklíčení.

Další úkol se může splnit ve dvou, nebo třech obdobích, což závisí na množství hlubokých nepřátelských záloh, na množství obranných čar nebo důležitých objektů, kterých má mechanisovaná armáda dobýt, a na množství vlastních použitých atomových zbraní.

Štáb mechanisované armády vypracovává podle rozhodnutí velitele plán operace obdobným způsobem jako štáb vševojskové armády.

V přípravném období se organizuje operační a taktická součinnost. Cílem organizace operační součinnosti je sladit úsilí mechanisované armády se sousedními frontovými rychlými skupinami nebo armádními rychlými skupinami, s leteckou armádou a se vzdušnými výsadky. Operační součinnost organizuje velitel frontu.

Cílem organizace taktické součinnosti je sjednotit bojovou činnost svazků mechanisované armády, různých druhů vojsk mezi sebou a upřesnit taktické podrobnosti s letectvem a vševojskovými armádami prvního sledu podle pokynů velitele frontu.

Součinnost uvnitř frontové rychlé skupiny organizuje se přibližně podle stejných zásad jako v armádní rychlé skupině.

V přípravném období je nutno doplnit tankovou techniku a přezkoušet její technický stav, organisovat správně exploataci, odsun a opravy bojových vozidel, odevzdat frontu ta bojová vozidla, která mechanisovaná armáda nemůže opravit a do frontových skladů nepotřebný materiál, doplnit dílenské útvary náhradními součástmi a doplnit dílenské prostředky.

Pro nastávající operaci se v mechanisované armádě vypracovává plán tankového a technického zabezpečení, do kterého se zahrnuje

- způsob technického zabezpečení po obdobích operace,
- organizace oprav bojových vozidel a způsob použití dílenských jednotek a útvarů,
- rozmístění shromaždiště porouchaných vozidel v přípravném období a přibližně i v průběhu operace podle období,
- organizace odsunu,
- organizace technického pozorování,
- způsob zabezpečení tankovým materiálem,
- způsob předkládání technických hlášení.

V operaci mechanisované armády se předpokládá denní exploatace tanku 8 až 10 motohodin. To znamená, že při hloubce frontové útočné operace 300 až 400 km a průměrném tempu 50 km za den musí mít každý tank na začátku operace zásobu 60 až 80 motohodin.

Shromaždiště porouchaných vozidel mechanisované armády se rozvinuje na hlavním směru útoku.

Dílenské prostředky pluků zůstávají na místě po dobu asi 12 hodin, divisní asi 24 hodin a armádní 2 až 3 dny.

Prudký ráz vedení operace mechanisované armády vyžaduje zabezpečit velkou pohyblivost štábu, který je jako u jiných svazů rozdělen na hlavní a záložní stanoviště velitelství a týlový sled velitelství, které pracují a přemisťují se podle známých zásad Předpisu pro polní službu štábů (Oper-II-1).

Druhý sled postupuje ve vzdálenosti 10 až 20 km od prvního sledu.

Organisace a zabezpečení zasazení mechanisované armády do průlomu

Mechanisovanou armádu zasazuje do průlomu osobně velitel frontu s pomocí svého štábu.

- Aby zasazení mechanisované armády bylo úspěšné, je nutno
- použít mechanisované armády na daném směru překvapivě, neočekávaně,
 - pečlivě organisovat, připravit a provést zasazení,
 - zničit hlavní síly protistojícího nepřítele a jeho bližší zálohy už v průběhu průlomu taktické hloubky silami frontu,
 - volit čáru zasazení v takovém terénu, který zabezpečuje rychlé rozvinutí a zasazení, jakož i boj svazků mechanisované armády a součinnost mezi nimi po zasazení do průlomu.

K zabezpečení zasazení velitel frontu určuje

- čáry zasazení mechanisované armády do průlomu a dobu zasazení,
- útočné pásmo mechanisované armády při zasazení a směr hlavního úderu,
- úkoly vševojskových a leteckých armád a druhů vojsk frontu pro zabezpečení zasazení.

Volba čáry a doba zasazení může být různá.

Zpravidla bývá čára zasazení volena po prolomení taktické hloubky nepřátelské obrany, t. j. v hloubce 30 až 40 km, a zasazení bývá provedeno ke konci prvního nebo začátkem druhého dne operace.

Není-li nepřátelská obrana hluboká, pásmo sborových záloh je obsazeno jen slabými silami, a nejsou-li v blízkosti velké operační zálohy nepřítele, může být mechanisovaná armáda zasazena již v prvním dnu operace po prolomení hlavního pásma nepřátelské obrany.

Je-li nepřátelské pásmo armádních záloh vybudováno, silně obsazeno a je v terénu tankům těžko dostupném nebo za velkým vodním tokem, zasazuje se mechanisovaná armáda do průlomu až po prolomení tohoto pásma vševojskovými armádami. To může být ke konci druhého dne operace nebo v třetím dnu operace.

V útočné operaci proti nepříteli, který spěšně přešel do obrany, nebo proti nepříteli, který vede boj na zdrženou, nebo při protiofensivě, může mechanisovaná armáda útočit v prvním sledu frontu a po prolomení taktické hloubky nepřátelské obrany prudce pronikat do operační hloubky a bojovat jako frontová rychlá skupina.

Šířka čáry zasazení závisí na operační sestavě mechanisované armády, má-li dvě nebo tři divise v prvním sledu. Na divisi je počítáno s 9 až 12 km, vychází-li se z potřeby jako u armádní rychlé skupiny.

Směr zasazení mechanisované armády je zpravidla totožný se směrem hlavního úderu frontu.

Aby se předešlo neočekávanosti v průběhu frontové útočné operace, je třeba už včas pamatovat na několik variant zasazení mechanisované armády. To znamená připravit zasazení alespoň na dvou směrech a na každém vyznačit dvě až tři čáry zasazení a připravit varianty zabezpečení zasazení na nich.

Zasazení může být provedeno v útočném pásmu jedné armády nebo na vnitřních křídlech útočných pásem dvou armád.

K dělostřeleckému a leteckému útoku, ženijnímu a chemickému zabezpečení zasazení mechanisované armády do průlomu třeba dodat, že se provádí podle týchž zásad jako při zasazení armádní rychlé skupiny. K zabezpečení zasazení mechanisované armády do průlomu může velitel frontu určit jednu až dvě atomové pumy, kterých se použije při dělostřelecké a letecké přípravě zasazení.

Plán zabezpečení zasazení mechanisované armády do průlomu se zpracovává ve štábu frontu za účasti velitele frontové rychlé skupiny podle stejných zásad jako plán zabezpečení zasazení armádní rychlé skupiny ve štábu vševojskové armády.

Operační sestava mechanisované armády při zasazení může být různá a závisí na zámyslu operace, na rázu nepřátelské obrany a na množství komunikací.

Operační sestava mechanisované armády musí zabezpečit

- rychlý přesun mechanisované armády na čáru zasazení,
- malou zranitelnost atomovými a leteckými údery nepřítele,
- snadné rozvinutí prvního sledu mechanisované armády,
- možnost samostatného vedení boje v hloubce,
- možnost rozvinutí divisi mechanisované armády nejenom po frontě, ale i do boků a konečně
- pohotovost k odrazení protiztečí a protiúderů nepřítele.

Operační sestava se zpravidla dělí do dvou sledů, dělostřeleckých skupin a záloh.

V prvním sledu mechanisované armády bývají dvě až tři divise. Je zesilován dělostřelectvem, ženisty, chemiky a přepravními prostředky.

Druhý sled (jedna až dvě divise) je určen k narůstání síly úderu a k rozvíjení úspěchu prvního sledu. Je výhodné mít v druhém sledu tankové divise jako hlavní údernou sílu mechanisované armády.

Z dělostřeleckých skupin se vytváří armádní dělostřelecká skupina, divisní a plukovní dělostřelecké skupiny. Z protiletadlových dělostřeleckých skupin pak dvě až tři armádní dělostřelecké protiletadlové skupiny k ochraně VS, záloh mechanisované armády a týlových objektů. U každé divise se tvoří divisní dělostřelecká protiletadlová skupina.

Dále se vytváří armádní protitanková dělostřelecká záloha, tanková, dělostřelecká a chemická záloha, jeden až dva pohyblivé odřady zatařasovací.

Velitel frontu určuje podle činnosti nepřítele vševojskovým armádám doplňkové úkoly k dobytí čáry zasazení a vydává veliteli mechanisované armády pokyny k provedení eventuálních změn ve způsobu zasazení.

Důležitým momentem je čas vydání rozkazu velitele frontu pro postup mechanisované armády z vyčkávacího prostoru na čáru zasazení. Při pozdním dosažení čáry zasazení může nepřítel ještě včas přitáhnout své zálohy, upevnit obranu před čarou zasazení nebo provést protiúder na zasazovanou mechanisovanou armádu.

Při předčasném dosažení čáry zasazení musí mechanisovaná armáda zahajovat boj v podmínkách pro ni nevýhodných anebo čekat na výchozí čáře a tak být vystavena atomovým i leteckým úderům nepřítele. V tomto případě se ztrácí prvek překvapení.

Ještě před začátkem postupu hlavních sil mechanisované armády postupují k čáře zasazení průzkumné orgány, odřady k zabezpečení pohybu a předsunuté odřady prvního sledu mechanisované armády. Průzkumné orgány postupují po prolomení hlavního pásma nepřátelské obrany za předsunutými částmi mechanisovaných divisí vševojskových armád a pozorují nepřítele i vlastní vojska. Při vyjití na čáru zasazení začínají provádět průzkum na svých směrech. Divise prvního sledu mechanisované armády vysílají na všechny osy postupu odřady k zabezpečení pohybu v síle nejméně ženijní roty, vybavené ženijními stroji a odminovacími tanky, regulačními orgány a pro ochranu mechanisovanými a tankovými jednotkami. Odřady k zabezpečení pohybu postupují a provádějí svou činnost z počátku za mechanisovanými divisemi vševojskových armád před předsunutými odřady divisí mechanisované armády. Jakmile tyto odřady vstoupí do boje, pracují odřady k zabezpečení pohybu mezi předsunutými odřady a hlavními silami mechanisované armády.

Předsunuté odřady divisí prvního sledu mechanisované armády, v síle zesíleného tankového nebo mechanisovaného pluku, mají za úkol společně s mechanisovanými divisemi vševojskových armád dobýt čáry zasazení a po zasazení ovládnout důležité objekty a čáry do příchodu hlavních sil. Předsunuté odřady se vysílají z vyčkávacího prostoru tak, aby společně s mechanisovanými divisemi vševojskových armád ovládly čáru zasazení. Podaří-li se jim zlomit odpor nepřítele, pokračují v útoku na směrech svých divisí. Nepodaří-li se to, zabezpečují předsunuté odřady rozvinování hlavních sil mechanisované armády.

Hlavní síly mechanisované armády postupují na čáru zasazení po sledech odpovídajících operační sestavě pro zasazení. Mezi sledy jsou vzdálenosti 5 až 10 km. Postup se provádí rychlostí 10 až 15 km/hod. Postup musí být pečlivě regulován a stanoví se dvě až tři regulační čáry. Přesun je nutno organisovat tak, aby čela proudů dosáhla výchozí čáry nejpozději asi 2 hodiny před zasazením.

Podaří-li se předsunutým odřadům mechanisované armády a mechanisovaným divisím vševojskových armád zlomit odpor nepřítele bránícího se v prostoru za čarou zasazení, zasazuje se mechanisovaná armáda do průlomu v proudech.

Nepodaří-li se předsunutým odřadům mechanisované armády a mechanisovaným divisím vševojskových armád zlomit nepřátelský odpor, rozvinují se hlavní síly mechanisované armády mezi výchozí čarou a čarou zasazení do praporních a rotních proudů. Na čáře zasazení se rozvinují první sledy a útočí na nepřítele do úplného zlomení jeho odporu. Po zlomení nepřátelského odporu se opět formují do proudů.

Velitel mechanisované armády bývá v blízkosti čáry zasazení u velitele té vševojskové armády, v jejímž útočném pásmu je mechanisovaná armáda zasazována. Je-li mechanisovaná armáda zasazována v útočném pásmu dvou armád, je velitel mechanisované armády v blízkosti velitele té vševojskové armády, v jejímž útočném pásmu se zasazuje větší část mechanisované armády.

Velitelské stanoviště mechanisované armády při zasazení se zřizuje obvykle v prostoru výchozí čáry.

Závěr

V tomto příspěvku uvádím jenom základy použití mechanisované armády jako frontové rychlé skupiny. Vzhledem k tomu, že příští válka bude válkou mohutných strategických celků, které budou vyžadovat vytvoření silných frontových rychlých skupin, nutno toto thema i u nás neustále rozvíjet a zdokonalovat. Bude třeba rozšířit zejména jednotlivé otázky přípravy operace, zasazení do průlomu a zejména vedení operace mechanisované armády.